

We zijn niet de enigen die verfrissing zoeken in het koele water. Guido en ikzelf nemen een zonnebad en houden de voeten droog.

Vandaag zijn het gebakken aardappeltjes met worteltjes en steak. In Corsica lopen de koeien vrij rond op de straat. Als de avond valt keren ze niet naar hun stal terug maar leggen zich naast de weg. Alle koeien hebben wel een chip.

Woensdag 11 juni 2014

- Van : Bocca Di Palmarella 480 m
- Naar : Osani 200 m
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 1.000 m
- Duur : 7 uur

Vandaag een tamelijk zware dag. Myriam neemt nog een extra dagje rust.

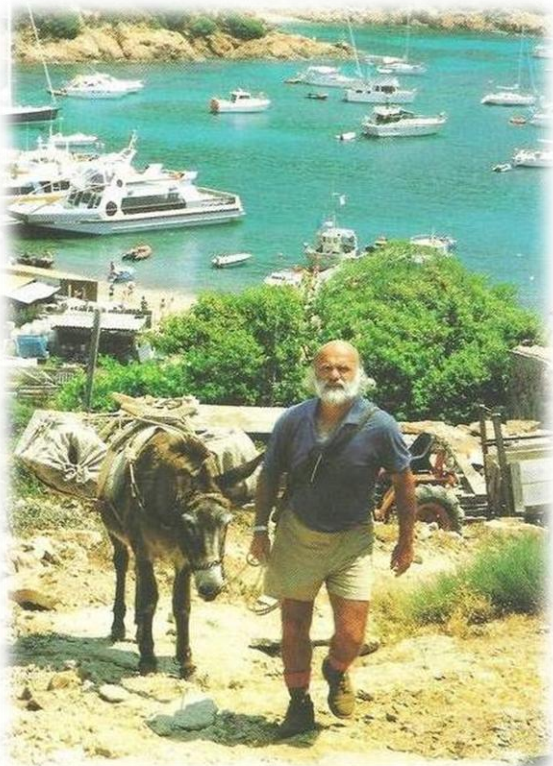

Van op de col kunnen we het gehucht Girolata zien. Dit kleine gehuchtje heeft slechts een paar tientallen huizen en is niet bereikbaar via de weg. Via het land kan men er enkel te voet geraken of met de boot via het water.

We volgen het pad van de facteur. Postbode Guy Ceccaldi heeft gedurende 30 jaar de post bedield in Girolata. Hij is met pensioen gegaan in 2006 en sedertdien wordt de post bedield met de boot. (foto van de postbode met ezel van het internet afgehaald)

De postbode bediende Girolata elke dag van de week, ook al was er maar één brief. Dit was tevens zijn enige en volledige dagtaak. Zijn figuur duikt op in meerdere films.

De postbode kreeg meerdere malen de kans om een normale ronde met de fiets of met de auto te doen, maar weigerde telkens het aanbod. Ook bij sneeuw en stormweer leverde hij de post af.

Girolata heeft ook een kleine haven die toegankelijk is van april tot oktober. Er kunnen 70 boten en jachten aangemeerd liggen. Je kunt er terecht met een bootje van minder dan 6 meter tot jachten van meer dan 26 meter.

Het kleine haventje van Girolata wordt bewaakt door 10 havenagenten. Als je met een boot wil aanleggen moet je meerdere dagen op voorhand reserveren.

In het hoogseizoen kost het aanleggen van een klein bootje van minder dan 6 meter in de haven 19 euro per nacht en voor de grootste jachten van meer dan 26 meter dient men 161 euro per nacht neer te tellen. Je kan er geen brandstof tanken.

Het fort van Girolata werd gebouwd in de 13de eeuw door de Genuezen om zich te beschermen tegen de Moren. Later werd het fort bewoond door herders en nog veel later werd het dorp, zoals het nu nog altijd is, gebouwd.

Tot ver in de 18de eeuw verlieten de bewoners van Girolata nauwelijks hun dorp. Zij leefden van het vee en van de langoustinevangst. Momenteel leven ze vooral van het toerisme.

We houden even halt in Girolata en doen er een terrasje. We vallen vooral op door onze bergbotinnen en onze wandelsticks. De meeste toeristen komen hier immers toe op sandalen. De toeristen worden er om het kwartier afgezet met een boot en blijven dan enkele uren in Girolata.

Een groot jacht heeft het anker uitgeworpen in een baai achter Girolata. Met een takel worden twee jetski's te water gelaten. Na enkele rondjes worden de jetski's terug opgetakeld en kiest het schip terug het ruime sop.

Op een half uurtje wandelen vanaf de grote weg ligt er een klein strandje waar je enkel Corsicanen aantreft. De meeste toeristen kennen immers niet de weg naar dit strandje. En zoals elke avond praten we nog wat na op het terras en kijken we naar de ondergaande zon.

Donderdag 12 juni 2014

- Van : Osani 200 m
- Naar : Curzo 300 m
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 7 uur

Vandaag onze laatste stapdag. Ondanks het maar 11 km is en we slechts 800 m dienen te stijgen en te dalen zal dit onze zwaarste dag worden.

Dit is het ruwste en zwaarste gedeelte van de Mare E Monti dat we tot nu toe gedaan hebben. Het is steeds klauteren over grote stenen en we halen maar een gemiddelde snelheid van 1,7 km per uur.

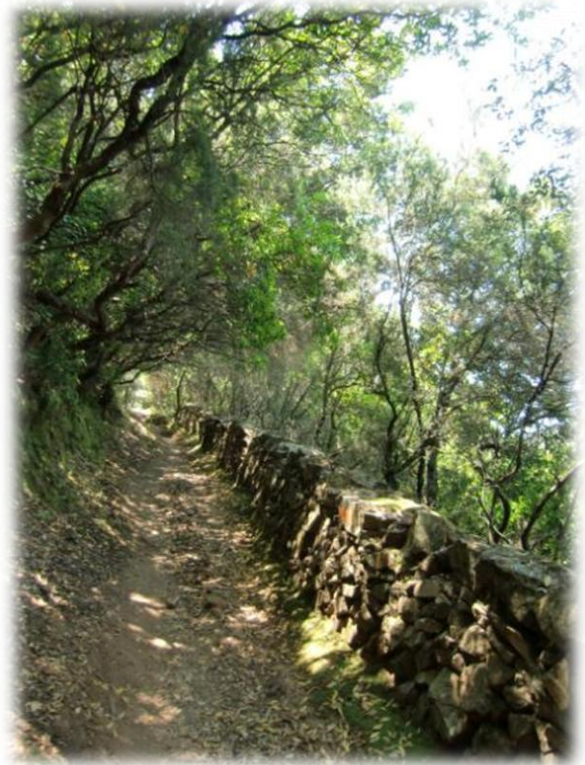
Op sommige stukken dient Michel mij los te laten en geef ik hem mondelinge aanwijzingen op naar boven of naar beneden te klauteren. Ook de hitte speelt ons vandaag parten. Het is 35°C.

Als we even rusten zoeken we de schaduw op maar die is er nauwelijks. Door het onderschatten van dit traject zitten we allemaal al gauw met watertekort.

Na een weekje stappen heeft de Corsicaanse maquis enkele tekeningen gemaakt op de benen van Michel. Maar ook zijn armen en aangezicht zijn niet gespaard gebleven.

Plots zien we twee mouflons of zijn het gemzen of steenbokken? Het is een bruine en een witte maar de diertjes zijn zo vlug dat ik enkel van de bruine een foto heb kunnen maken.

Geiten zijn in staat om zich in sobere omstandigheden heel goed te handhaven en voort te planten. Daarom werden zij vroeger vaak door arme mensen gehouden, in plaats van koeien. Zij eet graag gras, kruiden, groenten, plantenscheuten, bladeren en boomschors. Een geit is een herkauwer.

De hoorns van de steenbok worden maximaal 85 centimeter lang, die van vrouwtjes zijn kleiner. De hoorns van het mannetje wijzen achterwaarts en zijn aan de voorkant geringd. De alpensteenbok wordt maximaal achttien jaar oud. Veel steenbokken sterven door lawines. Vooral mannetjes, die hoger in de bergen leven, zijn hier gevoelig voor.

De moeflon wordt 110 tot 130 centimeter lang, met een zes tot tien centimeter lange staart. De rammen worden groter dan ooiën: de ram heeft een gemiddelde schofthoogte van 75 centimeter en een gewicht van 35 tot 50 kilogram, terwijl de ooi een gemiddelde schofthoogte van 65 centimeter en een gewicht van 30 tot 40 kilogram heeft.

's Avonds wordt ik door de groep getraakteerd op een etentje in een plaatselijk restaurant. We hebben zowel zicht op zee als op het zwembad.

Vrijdag 13 juni 2014

Vandaag doen we een korte wandeling op de flanken van een berg in het dorp waar we verblijven. Het is er ook marktdag en dat willen we ook even meepikken.

Al vlug ligt Galéria onder ons. Michel is er deze keer niet bij. Hij zat er gisteren wat door en wenst vandaag een rustdag in te lassen.

Even wat uitleg over de manier waarop we zo'n tocht doen. Met de auto rijden we naar ons vertrekpunt en daar stappen er twee of drie wandelaars uit. De overigen rijden door naar het eindpunt en komen de andere wandelaars tegemoet. Als we elkaar kruisen worden de autosleutels doorgegeven en deze die de auto hebben achtergelaten worden opgehaald door deze die aan het begin van de wandeling afgezet zijn.

Even uitleggen hoe de begeleiding van Michel wordt gedaan. Op de gemakkelijke delen draag ik een broeksriem en daar hangt dan een wandelstick aan. Michel houdt de stick vast en volgt mij gewoon. Met zijn andere stick tast hij de grond af of er geen obstakels zijn. Op de moeilijkere stukken houdt Michel de rugzak vast dan voelt hij of ik van of op een steen ga stappen. Michel kan alle trajecten aan al gaat het op de moeilijke trajecten uiteraard wel wat trager.

Ik ken Michel al meer dan 20 jaar. Jaarlijks probeer ik hem één keer mee te nemen op een van mijn tochten. Ik doe dit uit dankbaarheid omdat Michel mij ooit goed geholpen heeft bij mijn eindwerk “begeleiding van blinden in de bergen”. Mogelijks gaan we volgend jaar samen naar Noorwegen.

In zes stapdagen hebben we 75 km van de Mare E Monti afgelegd of een gemiddelde van 12,5 km per dag. Ikzelf, en misschien ook de anderen, komen zeker nog terug om het vervolg van de Mare E Monti te doen. Wanneer dit zal zijn weet ik echter nog niet.

Onze laatste zonsondergang zit er op. Het was een mooie vakantie in het paradijselijke Corsica. We hebben alle dagen zon gehad met temperaturen van rond en boven de 30°C. Iets te warm voor de meeste van ons maar doordat we steeds in de bergen zaten en toch dicht bij de zee waren waaide er meestal een verfrissend briesje. Regen hebben we niet gehad.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link "GR50+" aanklikken.

Myriam Derese : mdrese@hotmail.com
Josine Rommens : rommens.josine@skynet.be
Michel Claesen : michel.claesen1@telenet.be
Guido Claesen : gkclaesen@gmail.com
Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com

Tekst en foto's : Ludwig D'Haese en Myriam Derese